

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18Cb/175/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123239188
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5123239188.1

Uznesenie

Okresný súd Žilina v právnej veci navrhovateľa: CAMARELO S. C., so sídlom Mladosci 14/0, 422 15 Czestochowa, Poľská republika, IČO: 24 176 009, právne zastúpený: Advokátska kancelária ŠČURY, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, 022 01 Čadca, IČO: 47 258 055, proti odporcovi: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., podnikajúci pod obchodným menom: A. B. - E., s miestom podnikania C. XXXX/XX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 18.12.2023, doručený Okresnému súdu Žilina dňa 27.12.2023 z a m i e t a .

Navrhovateľovi sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, doručeným Okresnému súdu Žilina elektronicky dňa 27.12.2023, podpísaným zaručeným elektronickým podpisom, ktoré v mene navrhovateľa podal ním zvolený právny zástupca, sa navrhovateľ domáha, aby súd zriadil záložné právo na nasledovných nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu:

- v podiele o veľkosti XXX/XXXXX pod E. na pozemku parcely KN-Cc. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXXX, k. ú. F., obec F., G. F., vedený Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor,

- v podiele X/X pod E. nebytového priestoru č. X, vchod č. X, súp. č. XXXX, ktorý sa nachádza na pozemku parcely KN-C č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m² a v podiele XXX/XXXXX pod E. na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a k pozemkom parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², parc. č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², ktoré sú zapísané na LV č. XXXXX pre k. ú. F., obec Žilina, okres F., vedený Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor,

a to za účelom zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa proti odporcovi vo výške 87.386,61 eur s prísl., vyplývajúcej z platobného rozkazu č. 37Up/1743/2023 zo dňa 14.12.2023, a to až do úplného zaplatenia zabezpečenej pohľadávky.

2. Na odôvodnenie podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhovateľ uviedol, že na Okresnom súde Banská Bystrica je pod sp. zn. 37Up/1743/2023 vedené upomínacie konanie o zaplatenie 87.386,61 eur s príslušenstvom, pričom okresný súd vydal dňa 14.12.2023 platobný rozkaz, ktorým rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 87.386,61 eur s príslušenstvom (výrok I.) a súčasne žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 4.089,56 eur (výrok II.). Navrhovateľ uviedol, že nakoľko sa v tomto prípade jedná o veľkú pohľadávku, ktorá spolu s príslušenstvom a trovami

presahuje 100.000,- eur, má dôvodnú obavu, že odporca bude scudzovať svoj majetok bez toho, aby bola uvedená pohľadávka navrhovateľa uspokojená. Navrhovateľ sa obáva, že odporca sa postupne zbaví svojho nehnuteľného majetku tak, aby ho ukrátil ako veriteľa, a teda exekúcia pohľadávky titulom platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania sp. zn. 37Up/1743/2023 bude ohrozená. V závere svojho návrhu navrhovateľ poukázal a citoval rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.12.2020 sp. zn. 8Co/152/2020, o ktoré svoj návrh opiera.

3. V prílohe návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhovateľ predložil platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 37Up/1743/2023 zo dňa 14.12.2023, list vlastníctva č. XXXXX a list vlastníctva č. XXXXX.

4. Podľa ustanovenia § 343 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

5. Podľa ustanovenia § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

6. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa ustanovenia § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa § 132 ods. 1,2,3 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitosti podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

10. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

11. Podľa Článku 8 CSP: Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa Článku 17 CSP: Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

13. Prioritne súd uvádza, že pokiaľ ide o označenie strán v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, CSP strany neoznačuje ako žalobcu a žalovaného, keďže zabezpečovacie opatrenie nie je ex lege nevyhnutne viazané na konanie vo veci samej. Vo všeobecnosti osobu, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného (zabezpečovacieho) opatrenia, označuje CSP ako

navrhovateľa a u označenia protistrany prichádza do úvahy jej označenie v súlade s hmotným právom. Vzhľadom na uvedené súd v danej veci pristúpil k označeniu strán konania ako navrhovateľ a odporca.

14. Nakoľko na strane navrhovateľa vystupuje právnická osoba - obchodná spoločnosť so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, a to konkrétne so sídlom na území Poľskej republiky, súd postupom podľa § 161 ods. 1 CSP posudzoval splnenie procesnej podmienky právomoci tunajšieho súdu na prejednanie a rozhodnutie veci. Vzhľadom na predmet konania súd otázku právomoci posudzoval podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 1215/2012 zo dňa 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenia Brusel I bis“).

15. Súd konštatuje, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smeruje proti právnickej osobe, ktorá má na území Slovenskej republiky sídlo, vzhľadom na ktorú skutočnosť je daná právomoc slovenského súdu, a to s poukazom na kapitolu II, oddiel 1, Čl. 4 bod 1 Nariadenia Brusel I bis, podľa ktorého ustanovenia ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Súčasne podľa kapitoly II, oddiel 10, Čl. 35 Nariadenia Brusel I bis, na súdy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.

16. Vzhľadom na sídlo odporcu, ako aj povahu uplatneného procesného nároku na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, súd konštatuje splnenie podmienky právomoci (medzinárodnej príslušnosti) na konanie v tejto veci.

17. Ustanovenie § 324 ods. 1 CSP s použitím ustanovenia § 344 CSP upravuje prípady, v ktorých môže súd nariadiť zabezpečovacie opatrenie. Vzhľadom na skutočnosti tvrdené navrhovateľom v rámci návrhu zabezpečovacieho opatrenia súd vyhodnocoval otázku, či opísané skutočnosti a predložené listinné dôkazy osvedčujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov spôsobom navrhovaným navrhovateľom.

18. Zabezpečovacie opatrenie je jedným z procesných inštitútov v civilnom procese, ktorého účelom je zabrániť nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo v už začatom konaní nastať. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. Rýchlu a účinnú ochranu ohrozeným alebo porušovaným právnym vzťahom je však možné poskytnúť len za predpokladu, že súd nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základom konaní, ani nebude prihliadať na všetky procesné formality, ako je tomu pri riadnom procesnom dokazovaní. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd skúma, či je návrh dostatočne dôvodný, a či sú osvedčené skutočnosti potrebné pre záver a pravdepodobnosť nároku, ktorému sa môže poskytnúť predbežná ochrana. Súd pri rozhodovaní o návrhu predpokladá pravdivosť tvrdení a spoľahlivosť dôkazných prostriedkov predložených alebo označených navrhovateľom, preto ich podrobuje skúmaniu iba na úrovni tzv. osvedčovania, ktorého dostatočným výsledkom je prijatie záveru o vysokej miere pravdepodobnosti v návrhu obsiahnutých skutočností. Dôkazné bremeno dostatočne osvedčiť potrebu nevyhnutnej ochrany práv a právom chránených záujmov nesie navrhovateľ s tým, že pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné preukázanie tejto potreby ochrany, ktorá sa má návrhom navrhovateľovi poskytnúť. Je pritom povinnosťou navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia tvrdiť a osvedčiť skutočnosti, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti nariadenia navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Uvedenú povinnosť musí navrhovateľ splniť aspoň v limitovanom rozsahu zodpovedajúcom osvedčeniu tvrdení, teda v rozsahu, že jeho tvrdenia sa javia súdu ako nanajvyš pravdepodobné. Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní a v prípade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné

v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celom rozsahu s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom vydaného zabezpečovacieho opatrenia. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutne potrebné, aby boli osvedčené a hodnoverne opísané základné skutočnosti potrebné pre záver o existencii a dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana. Osvedčenie existencie právneho (nie iba faktického) vzťahu medzi navrhovateľom a subjektom, ktorý má byť zabezpečovacím opatrením obmedzený a z tohto právneho vzťahu vyplývajúceho nároku alebo práva navrhovateľa, pre ktoré požaduje ochranu, je nevyhnutným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pre rozhodnutie súdu prvej inštancie o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia. Druhou nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je osvedčenie skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená. Opodstatnenosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je daná v prípade existencie reálnej, bezprostredne hroziacej obavy, že výkon súdneho rozhodnutia v budúcnosti bude ohrozený. Pre osvedčenie tvrdenej obavy ohľadom hroziacej ujmy je potrebné, aby navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia uviedol také konkrétne správanie a konanie odporcu, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery do takej miery, že právo, resp. nárok navrhovateľa môže byť ohrozený. Navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia musí tvrdiť a osvedčiť objektívny stav ohrozenia vyvolaný právnymi alebo faktickými úkonmi povinného, v dôsledku ktorých dochádza k zásadným kvalitatívnym alebo kvantitatívnym zmenám jeho majetkovej podstaty, vyvolávajúcimi odôvodnenú obavu, že prípadný nútený výkon súdneho rozhodnutia bude zmarený, sťažený alebo úplne znemožnený. Osobitnou podmienkou, ktorú súd preskúma v prípade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, je požiadavka, aby obmedzenie subjektu, proti ktorému zabezpečovacie opatrenie smeruje, zodpovedalo miere porušenia alebo ohrozenia práva navrhovateľa. Poskytnutie ochrany zabezpečovacím opatrením nesmie neprímeraným spôsobom zasiahnuť do právneho postavenia osoby, v neprospech ktorej bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. Vzhľadom k potrebe kumulatívneho splnenia uvedených podmienok je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť len v prípade súčasného naplnenia všetkých vyššie uvedených podmienok, čo je odôvodnené osobitou povahou a účelom zabezpečovacieho opatrenia. V prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť.

19. Súd preskúmal splnenie jednotlivých kumulatívne stanovených podmienok a to na základe listinných dôkazov a vo väzbe na tvrdenia navrhovateľa obsiahnuté v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom mal osvedčené nasledovné skutočnosti:

20. Súd konštatuje, že existenciu právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom má v prejednávanej veci za osvedčenú z priloženého platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania sp. zn.: 37Up/1743/2023 zo dňa 14.12.2023. K okolnostiam vzniku nároku z titulu vyššie uvedeného platobného rozkazu, ako aj k okolnostiam jeho výške však navrhovateľ neuvádza žiadne skutkové tvrdenia, a to v rozpore s čl. 8 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Súčasne súd poukazuje na ust. § 132 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Je procesne vylúčené, aby si súd osvojoval v návrhu absentujúce skutkové tvrdenia z dôkazov, ktoré navrhovateľ pripája k návrhu. Dôvody a okolnosti, za akých došlo k vzniku pohľadávky na strane navrhovateľa, súd nemôže sám zisťovať, resp. ich vyvodzovať z pripojených dôkazov a tým nahrádzať povinnosť tvrdenia procesnej strany. V zmysle ustanovenia § 327 CSP sa ustanovenia o odstraňovaní väd podania na návrh neodkladného, príp. zabezpečovacieho opatrenia nepoužívajú.

21. Súd ďalej konštatuje, že navrhovateľ skutkovými tvrdeniami uvedenými v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v spojení s predloženými listinnými dôkazmi dostatočne neosvedčil obavu z možného budúceho zmarenia exekúcie (v prípade, ak mu bude uplatnená pohľadávka právoplatne priznaná). Na osvedčenie (reálnosti) obavy zo zmarenia exekúcie vo všeobecnosti postačuje, ak navrhovateľ danosť tohto zákonného predpokladu osvedčí poukázaním na skutočnosti svedčiace tomu, že navrhovateľ nebude v budúcnosti pravdepodobne schopný účinne vymôcť svoj peňažný nárok, pričom obava navrhovateľa z ohrozenia exekúcie musí byť obavou reálnou a bezprostrednou.

22. Obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená, navrhovateľ odôvodnil iba skutočnosťou, že sa v tomto prípade jedná o veľkú pohľadávku presahujúcu 100.000,- eur, z ktorého tvrdenia vyvodzoval obavu, že sa odporca bude zbavovať svojho majetku.

23. Z tvrdení navrhovateľa vo väzbe na pripojené listinné dôkazy nemožno prijať záver o preukázaní reálneho a bezprostredného ohrozenia exekúcie, nakoľko súd nemá osvedčené nijaké kvalitatívne a kvantitatívne zmeny v majetkovej sfére odporcu. Samotná skutočnosť, že tvrdená pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu viac ako 100.000,- eur, sama o seba nepredstavuje dôvod pre nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Ak by bolo úmyslom odporcu previesť majetok na iný subjekt, navrhovateľ žiadnym spôsobom neosvedčil, žeby odporca reálne robil akékoľvek kroky smerujúce k uvedenému cieľu. K takejto tvrdenej skutočnosti musí pristúpiť aj reálne konanie odporcu, ktoré by spočívalo v zmenšovaní jeho majetkovej sféry do takej miery (ak vôbec), ktorá by bola spôsobilá objektívne vyvolať obavy navrhovateľa o možnosti uspokojenia jeho pohľadávky. Za tohto stavu súd za súčasného konštatovania nedostatočne splnenej povinnosti tvrdenia dospel k záveru, že navrhovateľ dostatočne neosvedčil, naliehavosť potreby súdnej ochrany navrhovateľa ako veriteľa navrhovaným zriadením záložného práva súdom.

- Navrhovateľ neosvedčil, že by odporca uskutočňoval nejaké faktické a právne úkony ohľadne svojho majetku, ktoré by vzbudzovali obavu, že odporca má snahu zbavovať sa svojho majetku a tým, že by dochádzalo k ohrozeniu exekúcie a uspokojenia pohľadávky navrhovateľa.

- Zároveň súd nad rámec uvádza, že z navrhovateľových tvrdení nevyplýva ani primeranosť vzhľadom na výšku istiny a rozsah a hodnotu nehnuteľností, ktorú nepreukázal, ani netvrdil.

24. Súd je pri svojom rozhodovaní povinný rešpektovať aj vlastnícke právo odporcu, ako jeho oprávnenie svoj majetok držať, užívať a disponovať ním na základe vlastnej úvahy a rozhodovania, ktoré môže byť dočasne obmedzené nariadením zabezpečovacieho opatrenia iba v nevyhnutnej miere a za prísne stanovených zákonných podmienok. Požadované zriadenie záložného práva k zálohu je výrazným zásahom do vlastníckeho práva podliehajúcim ústavným a zákonným limitom. Súd má za to, že obmedzenie subjektu, proti ktorému zabezpečovacie opatrenie smeruje, musí zodpovedať miere porušenia alebo ohrozenia práva navrhovateľa, teda účinky zabezpečovacieho opatrenia nesmú neprimeraným spôsobom zasiahnuť do právnych vzťahov strán sporu, pričom všetky uvedené podmienky nariadenia zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie sú usporiadané kumulatívne, preto v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť.

25. Vychádzajúc z toho, že navrhovateľ nesplnil svoju povinnosť tvrdenia k okolnostiam vzniku a výšky ním tvrdenej pohľadávky a neosvedčil a dôkazmi nepreukázal základný predpoklad na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - neosvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená, rozhodol súd o zamietnutí návrhu navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu.

26. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, je nutné zdôrazniť, že dané rozhodnutie je postavené na iných skutkových okolnostiach a nemožno aplikovať vyslovený záver pre toto konanie. Z daného rozhodnutia totiž vyplýva, že odporca podniká relevantné právne úkony týkajúce sa práv k majetku v jeho vlastníctve, ktoré smerujú k zmenšovaniu jeho majetku a ktoré sú spôsobilé zmať, sťažiť alebo znemožniť vymožiteľnosť pohľadávky navrhovateľa v exekučnom konaní. V tomto konaní však navrhovateľ neuviedol žiadne také konanie odporcu, ani z ničoho to nevyplýva, neosvedčil hrozbu, ani obavu, že exekúcia bude ohrozená.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nemá právo.

29. Podľa čl. 4 ods. 1, 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a

to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

30. Podľa § 331 ods.1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

31. Nakoľko zamietnutím návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa konanie končí, súd rozhodoval aj o nároku na náhradu trov konania, a to podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a čl. 4 CSP a § 344 CSP. Vzhľadom k tomu, že súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, pričom v zmysle § 331 CSP sa uznesenie o zamietnutí nedoručuje odporcovi, ale iba navrhovateľovi, pri analogickej aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení, súd nerozhodoval o trovách odporcu, a preto súd rozhodol o trovách iba vo vzťahu k navrhovateľovi a teda vyslovil, že navrhovateľovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania, nakoľko bol v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neúspešný.

32. V nadväznosti na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP), ktorým navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, súd súčasne uvádza, že následné rozhodnutie o výške trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP nie je potrebné, preto o výške trov konania samostatným uznesením nebude rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).